

privat økonomisk, og foretager en Sammenblanding af administrativ og judiciel Virksomhed for Dommernes Vedkommende, som man i øvrigt ved Retsplejeloven har stræbt at komme bort fra. — Fremdeles rejste Mindretallet Spørgsmaal, om den Forøgelse af Dommernes Embedsomraade og Ansvar, der her foreslaas, overhovedet vil vise sig gennemførlig, idet det ikke vil være stemmende med Grundlovens § 71 ved Lov at henlægge hvilke som helst Forretninger til Dommerembederne. — Dernæst omtaltes Vanskeligheden ved igennem Kære at paaklage en Nægtelse fra en Fuldmægtigs Side af at udføre en ønsket Forretning. — Da det fremgik af de af Justitsministeren til Udvalget afgivne Svar paa Spørgsmaal fra Mindretallet, at det er Hensigten gennem § 4 at sikre Befolkningen en billig Retshjælp, og at det er Meningen gennem de fastsatte lave Takster at trykke Sagførernes Takster, udtalte Mindretallet, at det »kan ikke billige, at der saaledes for Statens Midler søges skabt en Konkurrence med private næringsdrivende, der paa de Omraader, der er Tale om, er uden noget som helst Privilegium.« — — — Af Justitsministerens Svar ses det videre, at det er Ministerens Opfattelse af Loven, at Befolkningen ikke ved sin Henvendelse paa Dommerkontoret om juridisk Hjælp skal være bundet til Jurisdiktionsgrænser. Mindretallet maa bestemt protestere mod denne Opfattelse. Loven siger intet derom, men det maa være en stiltiende Forudsætning. Flertallet har imidlertid ikke ønsket paa noget Punkt at ændre Loven, og det har saaledes ikke været muligt at faa klaret dette Tvivlsspørgsmaal.«

Mindretallet maatte »i høj Grad beklage, at Ministeren ikke har kunnet formaas til at give blot en Antydning af, hvilke Takster han tænker sig. Det er herved gjort ganske umuligt at danne sig en begrundet Mening om, hvorledes § 4 vil komme til at virke, hvor store Indtægter der vil flyde deraf, og altsaa om Lovens økonomiske Rækkevidde.« Det var »Mindretallets Opfattelse, at den hele Ordning vil blive en stor Skuffelse for dem, der haaber ad denne Vej at kunne skaffe Befolkningen en billig Retshjælp, en saadan har i de allerfleste Tilfælde kun Værdi i Forbindelse med en raadgivende Virksomhed, som det efter Loven netop ikke er Tanken at paalægge Dommerkontorerne.« Mindretallet tilraadede, hvis § 4 bevares, at stemme mod Lovforslaget. Ved Afstemningen vedtoges § 4 med 95 Stemmer mod 15, og ved 3. Behandling vedtoges Loven med 78 Stemmer mod 18.